

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 147.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375709352432.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

**Mølle-borups Velkom,
til det 14 dagis gamle Egte-par,
Niels Pedersen Brinck,
og
Maren Christensdatter,
d. 10 9br. 1675.**

HUor til kand et bryllup due,
Naar ej Velkom følger paa?
Huur til tiener pil og bue,
Naar mand intet med kand faae?
Huur til tiener det at elske,
Uden elskows allwor-spil?
Huur til duer miød og melske,
Naar slet ingen drike vil?
Huur til tiener det at bage,
Naar slet ingen ælter dej?
Huur til tiener pandekage,
Naar den seis og nyttis ej?
Mand slet ingen ting begynder,
Som io til sin ende seer,
Og huor to hin anden ynder,
Ynsker de slet intet meer,
End at føre ud til ende
Deris forsæts kierlig maal,
Og at luen dem maa brænde,
Som er lagt paa hierte-baael.
Det er nu kun fiorten dage,
Siden disse unge to,
Kom i Brude vogn at age,
Soor hin anden Egte-troo,
148 Og endog hand stacket siden
Mindte sig fra bruden hiem,
Længtis icke deert ved tiden,
Otte Sole skred der frem,
Og den niende opbliricked,
Før hand axlede sit skind,
Og ad Mølle-borup vincked
Tænkte paa sit huus-gesind.
Dog kand hand ej længer tøve,
Vi maa følge bruden hen,
Til den vidre elskovs prøwe,
Hos sin hierte-giwne wen,
Manden er ej at fortæncke,
Hand har været Enckemand,
Hand har puslet før i bæncke,
Og forstaar huad Ectestand
Hawer i sig at betyde,
Lad ham faa sin egen Vild!
Huo kand ancke, at hans gryde
Syder ved hans egen ild?
Alting er io dog af lawe,
Wed mand selv, huor vel det staar
Hos en mand, naar hand skal hawe
Sorgen eene for sin gaard!
Ingen ting sig vel vil skicke,
Naar kun een ting ej er ræt,
Tuert er alting, som der icke,
Nogen ting i skick var sæt
Om en drengen plougen kiører,

Raaber flux med Hoss ia hou,
Dog veed manden, at der hører
Alt flux meere til hans plou,
Mand kand ej paa faaret gienne,
At det velter furren op,
Gaas og grjs kand og ej tiene
Til at harre Klinte-krop.
Fiorings kalv kand icke døye
149 Gaa med gammel stuud til maal,
Hønnen kand ej lorden krøje,
Soën kand ej kaage kaal,
Hunden kand ej gierdet bygge,
Katten kand ej reede grød,
Hvalpen kand ej øllet brygge,
Niße vil ej bagge brød,
Tienstepiger, Sysledrenge
Giør vel noget huad de kand,
Det kand dog ej tiene længe
For en fattig Enche mand,
Moder vil til gaarde hentis
Skal det ellers vel staa til,
Eene det af manden veritis,
Det er eene det hand vil,
Lewe de tilsammen begge
Udi mange lychsom aar,
Gud Velsignelse skal legge
Til den Velkom bruden faar.